

ת"פ 24659/02/15 - מדינת ישראל נגד עוזיאל אלנדאף

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 24659-02-15 מדינת ישראל נ' אלנדאף
תיק חיצוני: 554253/2014

בפני	כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	עוזיאל אלנדאף

החלטה

ב"כ הנאשם פנה בבקשה לבטל את כתב האישום בטענה של שיקול דעת בלתי סביר בהעמדתו של הנאשם לדין.

עיקר טעמיו של ב"כ הנאשם בבקשתו הם כי הנאשם עומד בכל התנאים שנקבעו בתיקון 66 לחסד"פ, דהיינו, כי ניתן לערוך "הסדר מותנה" עם הנאשם חלף העמדתו לדין בדרך של הגשת כתב אישום נגדו.

ב,כ הנאשם ציין את תיקונו של החוק כבר ביולי 2012 ואת הסמכתה של התביעה במסגרת תיקון החוק לערוך עם נאשמים הסדרים מותנים, במסגרת התנאים שנקבעו בחוק.

לטעמו של ב"כ הנאשם אין חולק כי הנאשם דן עומד בכלל הכללים, הן באשר לאופי העבירה, אורחות חייו, העדר עבר פלילי, הודאתו בחקירה וכיו"ב.

ב"כ הנאשם פרט את מטרות החוק, הנחיות היועמ"ש לענין זה ואת יתר התנאים הקבועים בו אחד לאחד, על מנת לתמוך בטיעונו כי הנאשם אכן עומד בכלל התנאים.

ב"כ הנאשם ציין כי על פי התשובה שקיבל מאת המאשימה הרי שאין נערך הסדר מותנה עם הנאשם מאחר שהתביעות המשטרתיות הוחרגו מיישומן של התיקון האמור ואילו לטעמו של ב"כ הנאשם אין הדברים כך.

ב"כ הנאשם סבור כי אף אם סבורה התביעה משטרתית כי היא הוחרגה מיישומן של החוק, יש לבקר החלטה זו של המאשימה במסגרת "דוקטרינת הביקורת המינהלית בפלילים". וכי לבית המשפט הסמכות לבקר את שיקול דעתה של המאשימה בהגשת כתב האישום ואת החלטתה שלא לחזור בה מכתב האישום ולערוך הסדר מותנה עם הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין עוד כי לטעמו התביעה לא הוחרגה מיישום החוק, אלא שבשל מחלוקת תקציבית היא לא החלה

ביישומו של החוק.

הוראות החוק קובעות, כך ציין, כי היועץ המשפטי למשמה יוציא הנחיות להפעלתו וליישומו וכי עד לעצם היום הזה, לא הוצאו הנחיות מתאימות.

ב"כ הנאשם סבור כי אין במחלוקות כאלה או אחרות או בהעדר הנחיות כדי לפטור את המאשימה מיישום החוק והיא מחוייבת ביישומו, ואין היא רק בגדר "רשאית" בהפעלתו.

ב"כ הנאשם הזכיר בי ביוני 2015 במסגרת דיון בוועדת חוקה של הכנסת הסבירה נציגת היועץ המשפטי לממשלה כי הרשויות הרלבנטיות העוסקות ביישומו של החוק יסדירו את כל המחלוקות הנזכרות בתוך שלושה חודשים וכי אם לא יעשה כן הרי שבתוך תקופה זו יודיע היועץ המשפטי לממשלה בהנחיה כי החוק יחול דגם על התביעה המשטרית.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שהודעה זו תומכת בכל טיעונו לעיל, דהיינו כי התביעה המשטרית מחוייבת ביישומו של החוק וכי היא לא הוחרגה מיישומו.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי בניגוד לתביעה המשטרית הרי שרשויות תביעה אחרות אכן עורכות הסדרים מותנים עם נאשמים ואף הביא בטיעונו רשימה של רשויות כאלה ודוגמאות לכך.

בשל כל אלה ואף בשל שכל אלה מעלים טעמים של הגנה מן הצדק, סבור ב"כ הנאשם כי יש לבטל את כתב האישום שהוגש נגד הנאשם וכתומכין לטיעונו, הגיש לעיון ביהמ"ש שתי החלטות מביהמ"ש לעניינים מקומיים בראשון לציון, שם בוטלו כתבי אישום בנסיבות דומות.

לחלופין, ביקש ב"כ הנאשם לדחות מתן ההחלטה עד לאחר ה-10/9/15 דהיינו עד למועד עליו הצהירה נציגת היועמ"ש בוועדת החוקה של הכנסת, על מנת לבחון האם ניתנה ההנחיה האמורה.

המאשימה בתגובתה לבקשה זו קבעה כי אינה רואה עין בעין עם ב"כ הנאשם.

המאשימה ציטטה את סעיף 67' לחסד"פ הקובע, לאחר התיקון האמור:

"רשות תביעה רשאית להחיל את הוראות סימן זה לענין סוגי עבירות ובתנאים כפי שתקבע בהנחיות באישור היועץ המשפטי לממשלה; הנחיות כאמור יפורסמו לציבור".

כאמור בתגובתה ציינה המאשימה כי היועמ"ש אכן הוציא הנחיה ראשונית לענין סעיף זה ובה נאמר כי רשות תביעה תהיה רשאית לערוך הסדר מותנה לגבי עבירות שיפורטו בהנחיה, אך עד עצם היום הזה טרם הוצאה הנחיה באשר לעבירות לגביהן תהא התביעה רשאית לערוך הסדר מותנה.

על כן, לטעמה של התביעה, היא אכן הוחרגה, בשלב זה, מיישומו של החוק, בהעדר הנחיה מתאימה.

ועוד הדגישה התביעה כי אפילו היתה קיימת הנחיה מפורטת ומפורשת, אין פירוש הדבר כי היתה מחוייבת בעריכת הסדר מותנה עם הנאשם, לאור לשונו של סעיף 9 בפרק ב' להנחיית היועמ"ש המותיר את שיקול הדעת בידי התביעה ומתיר לה את הסמכות להגיש כתבי אישום בעבירות אלה, כאשר נסיבות הענין מצדיקות זאת.

המאשימה ביקשה לדחות גם את הטענה של הגנה מן הצדק באשר לאכיפה בררנית לגבי רשויות תביעה אחרות מן הטעם שאפליה היא באשר לשווים ולא באשר לשונים וכאמור לגביה, כך ציינה התנאים הם כאלה, אשר אינם מאפשרים לה בשלב זה לערוך הסדרים מותנים. את טיעוניה אלה תמכה בפסיקה אשר הציגה לביהמ"ש.

על כל אלה אומר בקצרה:

אכן יישומו של החוק מחייב הנחייה מפורטת של היועץ המשפטי לממשלה ובה פירוט העבירות לגביהן תהיה התביעה רשאית לערוך הסדרים מותנים. בהעדר הנחיה כזו לא תוכל התביעה להתחיל ביישומו של התיקון האמור לחוק.

משלא הוצאה הנחיה כזו, הרי שלמעשה, ידיה של התביעה כבולות בענין זה.

נראה כי אף היועץ המשפטי לממשלה ער לענין זה ומפי נציגתו הושמעו בוועדת החוקה בכנסת דברים לפיהם אמורה היתה לצאת הנחיה ברוח זו עד לחודש ספטמבר 2015 ומסתבר כי הנחיה כזו טרם הוצאה.

להנחיה כזו או לאי הוצאתה משמעות והשלכות כלליות ונרחבות ואין המקום לבקר את אי הוצאתה במסגרת החלטה בבקשה ספציפית זו או אחרת בבית משפט שלום כזה או אחר, דוגמת בקשה זו, הגם שאף למותב בתיק עיקרי יש סמכות לביקורת הליכים מינהליים. אלא שלא כאמור בבקשה, אין המשמעות היא לביקורת שיוקל הדעת של רשות התביעה בהעמדה לדין, אלא כאמור בהחלטה שהיא רחבה יותר ויש לה משמעות והשלכות לגבי כל רשויות התביעה במדינה.

על כן, לא מצאתי בנסיבות אלה כי נפל פגם כלשהו בהחלטה של המאשימה, או כי עלי להתערב בשיקול דעתה בענין זה.

במאמר מוסגר יצוין, כי אכן כפי שנאמר, אפילו הוחל ביישומו של התיקון לחוק, הרי שאין משמעו כי די בהיות סעיף העבירה מתאים לתיקון כדי להביא להחלטה שייערך הסדר מותנה בעניינו של הנאשם והתביעה רשאית להחליט על פי מכלול השיקולים והנסיבות שבפניה באם לעשות כן או באם להגיש נגד הנאשם כתב אישום.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ו, 14 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.